

ров, Р. Русков.

Търговци с колониални стоки: А. Сорев, А. Неделков, А. Василев, А. Минов, Бр. Кършеви, Д. Арnaudов, В. Папанчов, Т. Чаракчиев, Желязков - Чаушов, М. Мамулев, Н. Баръмов, П. Тодоров, Симитчиев - Минов, С. Михайлов, С. Омайников, Т. Въндев, Т. Ненов, П. Атанасов, Ив. Минков, Я. Лесинов, З. Мухтаров.

Търговци с месо : Т. Михнев, Д. Драгнев, К. Аврамов, К. Каладов, П. Кисьов, С. Юрданов, Т. Ченков, Ю. Жечев.¹¹

Немаловажен фактор за развитие на търговията в града и привличане на повече търговци в Сливен е определянето на събота за пазарен ден , когато в околните по-големи населени места няма други пазари. От архивните документи става ясно, че въпросът за определяне на пазарния ден подлежи на многократни разисквания. Пазарният ден след Освобождението продължава традицията от турско време и се провежда в понеделник. Предложение за промяна на пазарния ден от понеделник в събота е направено по молба на селяни , разгледана на съвета на 15 март 1883 г. Тогава то е одобрено и предадено на префекта за утвърждаване, но влиза в сила едва на 15 май 1889 г. - при кмет Димитър Боев, когато на извънредно заседание се разглежда прошението на 100 души. Те искат да се приведе в изпълнение решението на съвета от 27 април 1884 г. с протокол № 17 за промяна на пазарния ден от понеделник в събота.¹²

Под грижите на изградената из средите на местното население градска управа след Освобождението, попада и устройването на пазара в града - важно средище на търговията и занаятите. Усилията на общината са насочени към създаване на онези условия и атмосфера , които ще насърчат и подпомогнат устойчивото икономическо развитие на пазара. Една от първите прояви в това отношение е изработването на план за нови здания на пазара на мястото на изгорелите дюкяни по време на войната. Общинският съвет с председател Добри Минов обявява в протокол от 7 октомври 1878г., че на губерния инженер Карл Трънка е поръчано да изработи плана на пазара. За тази цел е необходимо да се сринат двете здания в средата на площада, на тържището , наречено "Туз - пазар", принадлежащи на турски граждани, които получават парично обезщетение от общината, "за да може да се разшири и украси главната". Съветът одобрява плана на инж. Трънка, като постановява: " Който се представи и иска да строи, ще му се дава позволение, но зданието трябва да е от материал несжигаем и да изпълни всичките постройки за украшение, указани според плана".¹³ През годините 1933 - 1934 инж. Карл Трън-